Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΤΖΩΝ Φ. ΚΕΝΝΕΝΤΥ

Ἡ Ἀμερικανικὴ βοήθεια ἔδωσε πολλὰς νίκας εἰρήνης

ΑΦΗΓΗΜΑ ΓΡΑΦΟΜΕΝΟΝ ΕΙΔΙΚΩΣ ΔΙΑ ΤΗΝ "ΗΜΕΡΑΝ,,

73ον

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ Κέννεντυ εἶχε τὴν εὐκαιρία νὰ διατυπώση γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ τὰς ἀπόψεις του ἐπὶ τοῦ θεμελιώδους ζητήματος τῆς ἐλευθερίας τοῦ κόσμου, ὁμιλῶν τὴν 2αν Ἀπριλίου 1963 πρὸς τὸ Κογκρέσσο τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν σχετικὰ μὲ τὰ προγράμματα ἀμύνης καὶ βοηθείας.

Ἄρχισε μὲ τὸν στίχο τοῦ Μίλτωνος:

"Ἔχει καὶ ἡ Εἰρήνη νίκες ὄχι λιγώτερο φημισμένες ἀπὸ τὶς πολεμικές.

Καὶ ἐπροχώρησε ἔτσι:

«Καὶ δὲν ὑπάρχουν εἰς τὴν ἱστορίαν εἰρηνικῆς περιόδου νίκαι, τόσον οὐσιαστικαί, τόσον καλὰ ἐξυπηρετοῦσαι τὴν ὑπόθεσιν τῆς ἐλευθερίας, ὅσον αἱ κατὰ τὰ τελευταῖα 17 ἔτη ἐπιτελούμεναι νίκαι διὰ τῶν Προγραμμάτων Ἀμοιβαίας ἀμύνης καὶ βοηθείας, νίκαι αἱ ὁποῖαι ὑπῆρξαν ἥσυχοι, ἀντὶ δραματικαί. Σκοπός των ἦτο ὄχι νὰ κερδίσουν ἐδάφη ὑπὲρ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἢ ὑποστήριξιν εἰς τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη, ἀλλὰ νὰ διατηρήσουν τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἐλπίδα, ν' ἀποτρέψουν τὴν τυραννίαν καὶ τὴν ἀνατροπήν, εἰς μεγάλον ἀριθμὸν ἐθνῶν, ποὺ κρατοῦν θέσεις — κλειδὶ εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

Περαιτέρω ἀνέφερεν ὅτι αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι δαπανοῦν πλέον τῶν δέκα τοῖς ἑκατὸν τοῦ ἀκαθαρίστου ἐθνικοῦ προϊόντος των εἰς προγράμματα ἐθνικῆς ἀσφαλείας. Ἀπὸ αὐτὸ τὸ ποσόν περίπου 0,7 τοῖς ἑκατὸν τοῦ ἐθνικοῦ προϊόντος διατίθεται εἰς τὰ προγράμματα ἀμοιβαίας ἀμύνης καὶ βοηθείας. Τὰ προγράμματα αὐτὰ τείνουν εἰς στρατιωτικὴν ἄμυναν καὶ εἰς οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν ξένων χωρῶν.

«Ἡ συμβολὴ τῶν προγραμμάτων αὐτῶν εἰς τὸ εὐρύτερον ἐθνικόν μας συμφέρον — ἐσυνέχισεν ὁ Κέννεντυ — ὑπερτερεῖ τὸ κόστος των. Τὸ πλουσιώτερον ἔθνος τοῦ κόσμου θὰ ἦτο ἀσφαλῶς δικαιολογημένον νὰ δαπανᾷ λιγώτερο τοῦ ἑνὸς ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος εἰς συνδρομὴν πρὸς τὰ ὀλιγώτερον εὔπορα ἀδελφὰ ἔθνη καὶ μόνον ἐκ λόγων διεθνοῦς ἀλληλεγγύης ἀλλὰ τὰ προγράμματα αὐτά, εἶναι ἐκτὸς λογικῆς ἀμφισβητήσεως, ὅτι συντελοῦν εἰς τὴν ἰδικήν μας ἐθνικὴν ἀσφάλειαν. Ἐξυπηρετοῦν τὰ ἐθνικά μας συμφέροντα καὶ τὰς ἐθνικάς μας παραδόσεις».

Ἐν συνεχείᾳ ὁ πρόεδρος Κέννεντυ ἀνεφέρθη εἰδικῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Τουρκίαν καὶ εἶπεν:

«Ἡ ἱστορία ἀναφέρει, ὅτι τὰ προγράμματα βοηθείας πρὸς τὴν Τουρκίαν καὶ τὴν Ἑλλάδα ἀπετέλεσαν τὸ κρίσιμον στοιχεῖον, ποὺ ἐπέτρεψεν εἰς τὴν Τουρκίαν νὰ σταθῇ ὀρθία ἀπέναντι βαρείας Σοβιετικῆς πιέσεως, καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα νὰ συντρίψη τὴν κομμουνιστικὴν ἐπίθεσιν, εἰς ἀμφοτέρας δὲ τὰς χώρας αὐτὰς νὰ ἀποκαταστήσουν τὴν κοινωνικὴν σταθερότητα καὶ νὰ προχωρήσουν πρὸς τὴν οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν ἀνάπτυξιν. Ἡ ἱστορία ἀναφέρει ὅτι τὸ Σχέδιον Μάρσαλ ἔδωσε δύναμιν εἰς τὰ ἔθνη τῆς δυτικῆς Εὐρώπης, περιλαμβανομένου καὶ τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου, ν' ἀνορθωθοῦν ἀπὸ τὴν ἐρήμωσιν τοῦ πλέον καταστρεπτικοῦ παγκοσμίου πολέμου, ν' ἀνασυγκροτήσουν τὴν στρατιωτικὴν ἰσχύν, ν' ἀνακόψουν τὴν ἐπεκτατικὴν ὁρμὴν τῆς Σταλινικῆς Ρωσίας, νὰ ἐκκινήσουν διὰ μίαν οἰκοδομικὴν ἀναγέννησιν, ποὺ ἔκαμε τὴν δυτικὴν Εὐρώπην τὸ δεύτερον εἰς μέγεθος καὶ πλοῦτον βιομηχανικὸν συγκρότημα τοῦ κόσμου καὶ ἕνα ζωτικὸν κέντρον τῆς ἰσχύος τοῦ Ἐλευθέρου Κόσμου, τὸ ὁποῖον δύναται τώρα μὲ τὴν σειράν του νὰ συμβάλλη εἰς τὴν πρόοδον τῶν ὀλιγώτερον ἀνεπτυγμένων χωρῶν».

Ἀνεφέρθη περαιτέρω εἰς τὴν συμβολὴν τῶν προγραμμάτων βοηθείας διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ἐλευθερίας καὶ ἀνάπτυξιν χωρῶν μεθοριακῶν πρὸς τὸν κομμουνιστικὸν κόσμον, ὅπως ἡ Ἰνδία, τὸ Πακιστάν, τὸ Ἰράν, τὸ Βιετνὰμ καὶ ἡ ἐλευθέρα Κίνα. Ἐπίσης ἀνεφέρθη εἰς τὴν συμβολὴν τῆς Ἀμερικανικῆς βοηθείας διὰ τὴν δημιουργίαν καὶ ἀνάπτυξιν διεθνῶν ὀργανισμῶν, ποὺ ἔπαιξαν σημαντικὸν ρόλον εἰς τὸν «ἀκατάπαυστον πόλεμον κατὰ τῆς ἀνάγκης καὶ τὴν πάλην δι' ἀνάπτυξιν καὶ ἐλευθερίαν».

«Τελικῶς — εἶπεν — ἡ ἱστορία θὰ σημειώσῃ ὅτι ἡ ἐκ μέρους μας τεχνικὴ βοήθεια καὶ τὰ δάνεια ἀναπτύξεως δίδουν ἐλπίδα ἐκεῖ ὅπου λείπει ἡ ἐλπίς, ὠθοῦν εἰς ἐνέργειαν ἐκεῖ ὅπου ἡ ζωὴ ἦτο στατικὴ καὶ διεγείρουν τὴν πρόοδον ὁλόγυρα εἰς τὸν κόσμον ἐνῶ ταυτόχρονα βοηθοῦν εἰς τὴν στρατιωτικὴν ἀσφάλειαν τοῦ ἐλευθέρου κόσμου, ἐγείρουν φραγμοὺς εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ κομμουνισμοῦ καὶ δίδουν χέρι βοηθείας εἰς ἐκείνους, ποὺ ἐργάζονται διὰ μίαν καλυτέραν ζωήν».

Ὁ πρόεδρος ἀνεφέρθη κατόπιν εἰς τὰς ἐπικρίσεις ἐναντίον τῶν προγραμμάτων βοηθείας, διότι ὑπῆρξαν ἐπικρίσεις καὶ ἦσαν θορυβώδεις, ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς. Ἔλεγαν οἱ ἀπαισιόδοξοι ὅτι μὲ τὴν βοήθειαν αὐτὴν θὰ «χρεωκοποῦσε» ἡ ἀμερικανικὴ δημοκρατία, χωρὶς κανένα θετικὸν ἀποτέλεσμα ὑπὲρ τῶν βοηθουμένων χωρῶν, διότι τὰ δολλάρια ἔπεφταν «σὲ τρύπιο δοχεῖο». Τὰ γεγονότα τοὺς διέψευσαν.

Περαιτέρω ἀντεμετώπισε μίαν πρὸς μίαν τὰς ἀντιρρήσεις διὰ τὸ ὕψος καὶ ἄλλας λεπτομερείας τῶν προγραμμάτων. Ἕνα ἀπὸ τὰ ἐπιχειρήματά του, κάτι ποὺ μποροῦσαν οἱ Ἀμερικανοὶ νὰ τὸ νιώσουν ἰδιαιτέρως, ἀνεφέρετο εἰς τὴν Κούβα: Ἐὰν αἱ ἀνάγκαι τοῦ λαοῦ—εἶπεν — εἶχαν ἀντιμετωπισθῆ κατὰ τὴν πρὸ τοῦ Κάστρο περίοδον, ἀνάγκαι τροφῆς, στεγάσεως, ἐκπαιδεύσεως, ἀπασχολήσεως καὶ πρὸ παντὸς δημοκρατικῆς διακυβερνήσεως, δὲν θὰ εἶχε ὑπάρξει ὁ Κάστρο, δὲν θὰ εἶχαν ὑπάρξει πύραυλοι καὶ δὲν θὰ εἶχαν οἱ γείτονες τῆς Κούβας τὶς σκοτοῦρες ποὺ ἔχουν, λόγω τῶν ἀπειλῶν ἐπιθέσεως, ἀπὸ αὐτὸ τὸ νησί... Παρόμοια προβλήματα εἶναι δυνατὸν ν' ἀνακύψουν εἰς τὸ μέλλον. Πρέπει νὰ ἀποτραποῦν ἐγκαίρως.

Καὶ ἀφοῦ ἐζήτησε νὰ ἐγκριθοῦν αἱ ἀπαιτούμεναι πιστώσεις διὰ τὰ προγράμματα βοηθείας, κατέληξεν ὡς ἑξῆς:

«Κατὰ τὴν παροῦσαν φάσιν τῆς ἱστορίας, ἂς ἀνατρέξωμε εἰς τοὺς παλαιοτέρους ἀγῶνας πρὸς διατήρησιν τῆς ἐλευθερίας. Τὸ ἔθνος μας καθημερινὰ κερδίζει ἀθέατες νίκες στὸν ἀγῶνα κατὰ τοῦ κομμουνισμοῦ στὶς τρῶγλες, στὰ νοσοκομεῖα καὶ τὰ σχολεῖα καὶ στὶς κυβερνητικὲς ὑπηρεσίες. Ἐν τῷ μεταξὺ στὸ μονολιθικὸ συγκρότημα τῶν ἀντιπάλων μας ἀκούονται τριξίματα. Ζοῦμε σὲ μιὰ ἐποχή, ποὺ πρέπει νὰ ἔχωμε φαντασία, ὑπομονή, ἐργατικότητα καὶ φρόνησι. Εἴμεθα οἱ ρυθμίζοντες τὸ βῆμα. Ὁ ἡγέτης τῆς ἐλευθερίας ὀφείλει νὰ μὴ καμφθῇ, νὰ μὴ βραδυπορήσῃ. Διαφορετικά, κάποιος ἄλλος θὰ ρυθμίζη τὸ βῆμα. Ἐὰν αὐτὴ ἡ γενεὰ τῶν Ἀμερικανῶν θὰ διατηρήση τὴν ἡγεσία, ποὺ ἡ Ἱστορία τῆς ἐμπιστεύεται, αὐτὸ θὰ κριθῇ ὄχι ἀπὸ τὴν εὐφράδεια τῶν συνθημάτων, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ποιότητα τῆς ἀντοχῆς μας».

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια.

Η ΑΠΟΚΡΗΑΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ὁ χορὸς τῶν Προσκόπων

Τὴν Τσικνοπέμπτη στὸ «Δημοτικόν»

Εἶναι ἀναμφισβήτητο ὅτι στὴν ἐφετεινὴ Ἀποκρηὰ ἕνας μόνον χορὸς δύναται νὰ γραφῇ ὅτι θὰ σημειώση ὁλοκληρωτικὴν ἐπιτυχίαν: Τῶν Προσκόπων, ποὺ δίδεται τὴν Τσικνοπέμπτη στὸ Δημοτικὸ Θέατρον.

Καὶ τοῦτο διότι οἱ ὀργανωταὶ

ΜΑΡΙΑΝΝΑ ΚΟΥΡΑΚΟΥ

τοῦ χοροῦ, ἐξήντλησαν κάθε προσπάθεια καὶ κατώρθωσαν νὰ παρουσιάσουν εἰς τὸν χορόν τους ὀκτὼ ἀπὸ τὰς κερυφαίας τοῦ ἑλληνικοῦ θεάτρου καὶ κινηματογράφου καλλιτέχνιδας: Τὰς Ζωΐτσα Λάσκαρη, Ἔφη Οἰκονόμου, Μίρκα Καλαντζοπούλου, Ἄννα Μαντζουράνη, Μαριάννα Κουράκου, Ντέμπυ Μορτίνι, Γκιζέλλα Ντάλι καὶ Ἔλενα Ναθαναήλ. Ὀκτὼ ἀπὸ τὰ πλέον γνωστὰ ὀνόματα τοῦ καλλιτεχνικο—θεατρικοῦ μας κόσμου, τὰ ὁποῖα μὲ τὴν ὁμορφιά τους καὶ τὴν τέχνη τους θὰ δημιουργήσουν εἰς τὸν χορὸ τῶν προσκόπων τὴν πιὸ χαρούμενη καὶ κεφάτη ἀτμόσφαιρα καὶ θὰ δώσουν στὸ ἀνάκτορο τοῦ Δημοτικοῦ μας θεάτρου μιὰ ξεχωριστὴ μεγαλοπρέπεια.

Ἐκτὸς ὅμως τούτου, τὰ δύο γνωστὰ περιοδικὰ «Φαντασία» καὶ «Χόμπυ» ποὺ διευθύνει ὁ γνωστὸς Πατρινὸς δημοσιογράφος κ. Νίκος Μόσχος, καὶ ποὺ ὀργανώνουν τὸν χορὸ ἀπὸ τῆς καλλιτεχνικῆς πλευρᾶς, δι' εἰδικῶν συνεργείων των Ἀθηναίων φωτορεπότερς καὶ δημοσιογράφων, θὰ δημοσιεύσουν τὰ ὀνόματα ὅλων ὅσοι θὰ παρευρεθοῦν στὴν ξεχωριστὴ αὐτὴ ἀποκρηάτικη βραδυά, καὶ θὰ δημοσιεύσουν ἀκόμη τὰς φωτογραφίας ὅλων τῶν ὡραίων κυριῶν καὶ δεσποινίδων.

ΖΩΪΤΣΑ ΛΑΣΚΑΡΗ

Ἔτσι ὁ χορὸς θὰ πάρη μιὰ πανελλαδικὴ προβολὴ καὶ θὰ δώση τὰς καλλιτέρας τῶν ἐντυπώσεων, ὡς τὸ μεγαλύτερο, ἄλλως τε, κοσμικο—καλλιτεχνικὸ γεγονὸς τῶν Ἀπόκρεω τοῦ 1964.

Α. Κ. Σ.

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΑΓΑΠΗΣ ΚΑΙ ΠΟΝΟΥ

Χρύσα

Η ΩΡΑΙΑ ΤΗΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

70ὸν

Ὁ γιατρὸς κούνησε τὸ κεφάλι του σὰν νὰ ἤθελε νὰ ἐπιδοκιμάση τὰ λόγια του.

Ὁ λοχίας ἐξακολούθησε:

— Τὸ μεσημέρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἡ μεραρχία ὅπου εἶχα προσκληθῆ, ἔλαβε διαταγὴ νὰ στείλη τὸ συντομώτερο ἐνισχύσεις σὲ κάποιο σύνταγμα ποὺ ἐμάχετο ἀπεγνωσμένως δεκαπέντε χιλιόμετρα πιὸ ἀνατολικὰ ἀπὸ μᾶς.

»Ἀμέσως ἑτοιμάστηκαν ἕνα τάγμα, μία πυροβολαρχία κι' ἕνας οὐλαμὸς ἱππέων, ὁ δικός μας.

»Βράδυαζε ὅταν ξεκινήσαμε.

»Ὑπελογίζαμε ὅτι θὰ βρισκόμαστε κοντὰ στὸ σύνταγμα ποὺ κινδύνευε, κατὰ τὰ μεσάνυχτα.

»Ὁ οὐρανὸς ὅλη τὴν ἡμέρα ἦταν καθαρὸς καὶ κανεὶς μας δὲν μποροῦσε νὰ μαντεύση τὴ θύελλα ποὺ ἐπρόκειτο νὰ ξεσπάση σὲ λίγο.

«Κατὰ τῆς ἐννιάμισυ σταματήσαμε γιὰ ν' ἀναπαυθοῦμε λίγο.

»Εἴχαμε κάνει τὸ μισὸ δρόμο κι' ἐλπίζαμε σὲ δύο ὧρες νὰ φτάσουμε.

» Οἱ ἄνδρες, κατάκοποι ἀπὸ τὴν τρίωρη πορεία, ξαπλώθηκαν, μόλις σταματήσαμε, κατὰ γῆς.

» Μὲ τὰ χέρια πίσω ἀπὸ τὰ κεφάλι, καὶ μάτια κλειστά, ἔμοιαζαν ὅλοι σὰν νὰ ἐκοιμόντουσαν ὑψισμένοι σὲ μιὰ βαρειὰ νάρκη, σὰ νὰ ὀνειρευόντουσαν.

» Ἐγὼ εἶχα ξεσελλώσει τὸ ἄλογό μου καὶ τὸ εἶχα ἀφίσει νὰ βόσκη στὸ τριφύλλι ποὺ ἦταν ἄφθονο στὸ μέρος ἐκεῖνο.

» Μιὰ στιγμὴ αἰσθάνθηκα μιὰ σταλαγματιὰ νὰ πέφτη στὸ μέτωπό μου.

» Ἐκύτταξα τὸν οὐρανὸ καὶ κατάπληκτος εἶδα νὰ τὸν σκεπάζουν μαῦρα, πελώρια σύννεφα.

» Φαντάστηκα πὼς θὰ περνοῦσαν ὅμως καὶ πὼς θὰ διελύοντο πίσω ἀπὸ τὶς κορφὲς τῶν βουνῶν.

» Μὰ γρήγορα εἶδα πὼς εἶχα γελαστῆ στὶς προβλέψεις μου.

» Οἱ ἀξιωματικοὶ ποὺ φοβόντουσαν καμμιὰν ἀπότομο μεταλλαγὴ τοῦ καιροῦ διέτασσαν τοὺς οὐλαμοὺς των νὰ βαδίζουν γρήγορα, μὲ τὴν ἐλπίδα πὼς θὰ προφθάναμε ν' ἀπομακρυνθοῦμε προτοῦ προφθάσει ἡ μπόρα.

» Δὲν τὸ πετύχαμε ὅμως.

» Προτοῦ προχωρήσουμε ἕνα χιλιόμετρο ἔπιασε ἡ βροχή.

» Σιγανὴ στὴν ἀρχή, ἄρχισε σὲ λίγο νὰ πέφτη ραγδαία, ἐνῷ ὁ οὐρανὸς ποὺ τὸν εἶχαν σκεπάσει τὰ μολυβένια σύννεφα, αὐλάκωνόταν ἀπὸ τὶς ἀστραπές.

» Σωστὴ θύελλα.

» Θαρροῦσε κανεὶς πὼς ἕνα ὑδάτινο παραπέτασμα κατέβαινε ἀπὸ τὸν οὐρανὸ μπροστὰ στὰ μάτια μας, τόσο πυκνὴ ἦταν ἡ βροχή.

» Μᾶς χτυποῦσε στὸ πρόσωπο καὶ ἦταν σὰν νὰ μᾶς χτυποῦσαν χιλιάδες μαστίγια.

»Σχεδὸν δὲν ἐβλέπαμε πιά, τόσο πολὺ μᾶς ἐτύφλωνε ὁ καταρράκτης ἐκεῖνος τοῦ νεροῦ.

» Ἀπὸ μακρυὰ ἀκουγόντουσαν τρομαχτικὰ μπουμπουνητὰ καὶ δὲν ξέραμε ἂν ἦταν τῆς καταιγίδος καὶ ἂν προήρχοντο ἀπὸ τὰ κανόνια.

» Δὲν σταματήσαμε ὅμως οὔτε στιγμή.

» Ἡ διαταγὴ ἦταν ρητή.

» Τὸ σύνταγμα, ποὺ εἶχεν ἐμπλακῆ σ' ἕνα φοβερὸν ἀγῶνα μὲ τὸν ἐχθρό, ἐκινδύνευε καὶ ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ἦταν φόβος νὰ ὑποκύψη, νὰ σπάση, νὰ παραδοθῆ.

» Ἀπὸ μᾶς ἐξηρτᾶτο ἡ σωτηρία καὶ ἡ ζωὴ τόσων ἀνθρώπων.

» Ἡ σκέψις αὐτὴ μᾶς ἔδινε κουράγιο, μᾶς ἐγαλύβδωνε.

» Ἄλλως τε τί θὰ κερδίζαμε καὶ ἂν στεκόμαστε;

» Οὔτε σκέψις δὲν μποροῦσε νὰ γίνη νὰ στήσουμε τ' ἀντίσκηνά μας γιὰ νὰ προφυλαχθοῦμε ἀπὸ τὸν κατακλυσμό.

» Ἡ βροχή, ὁ ἄνεμος ποὺ ξερρίζωνε τὰ δέντρα, ἡ κακοτοπιὰ ποὺ βρισκόμαστε, ὅλα αὐτὰ ἦσαν ἐμπόδια ἀνυπέρβλητα ποὺ ἀπέκλειον κάθε ἰδέαν κατασκηνώσεως, ἔστω καὶ προχείρου, ὡς ποὺ νὰ σταματήση λίγο ἡ νεροποντή.

Καὶ προχωροῦμε ἔτσι μουσκεμένοι ὡς τὸ κόκκαλο τυφλωμένοι ἀπὸ τὸ νερὸ καὶ τὸν ἄνεμο.

Οἱ γυλιοὶ ἐβάραιναν πιὸ πολὺ τοὺς ὤμους τῶν ἀνδρῶν καὶ οἱ ἀρβίλες μετὰ δυσκολίας ξεκολλοῦσαν ἀπὸ τὴ λάσπη.

Κι' ὅμως προχωροῦσαμε.

Τ' ἀλογά μας σκοντάφτανε ἐγονάτιζαν νὰ πέσουν καὶ χρειαζόντανε πραγματικὸς ἀγῶνας γιὰ νὰ τὰ συγκρατοῦμε.

Βαδίζαμε σὰν παράλυτοι, σὰν σὲ ὄνειρο.

Τόσο πολὺ μᾶς εἶχε ἀπελπίσει αὐτὴ ἡ κατακλυσμιαία βροχή, ὥστε νομίζαμε πὼς ζοῦσαμε μέσα σὲ μιὰ κόλασι, καὶ παραδιδόμαστε στὴ μοῖρα μας χωρὶς νὰ γογγύζουμε.

Σὰ νὰ μὴν ἔφταναν ὅμως ὅλα αὐτὰ ὁ ἄνεμος ποὺ ἐφυσοῦσε γινότανε ὁλοένα καὶ δυνατώτερος.

Δέντρα ξερριζωνόντουσαν στὸ φοβερὸ του πέρασμα καὶ οἱ ἄνδρες ἀναγκαζόντουσαν νὰ βαδίζουν ὁ ἕνας πλάϊ στὸν ἄλλον, σχεδὸν κολλητά, γιὰ νὰ μὴν ἀνατραποῦν.

Πόσο βάσταξε τὸ μαρτύριό μας αὐτό; Οὔτε κι' ἐγὼ δὲν ξέρω νὰ σᾶς πῶ.

Μπορεῖ καὶ μιὰ ὥρα, μπορεῖ καὶ ἡμερονύκτια ὁλόκληρα.

Εἴχαμε χάσει τὴν αἴσθησι τοῦ χρόνου καὶ κάθε λεπτὸ ποὺ περνοῦσε μᾶς φαινόταν αἰῶνας.

"Ολα εἶχαν συνωμοτήσει ἐναντίον μας.

Βροχή, ἄνεμος, κεραυνοί, χαλάζι —γιατὶ καὶ χαλάζι ἄρχισε στὸ τέλος νὰ πέφτη, μεγάλο σὰν φουντοῦκι, τόσο, ποὺ πολλοὶ στρατιῶτες πληγώθηκαν.

Ἀπελπισμένοι, ἐξηντλημένοι, ἐξουθενωμένοι, προχωρήσαμε ὅλοι μαζὶ σὰν ἕνας συρφετὸς κολασμένων, μέσα στὸ φοβερὸ σκοτάδι τῆς νύχτας ποὺ τὸ αὐλάκωναν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν μὲ τὴ χρυσῆ τους λάμψι οἱ ἀστραπές.

Τὰ μουλάρια τῶν κανονιῶν ἔσερναν μὲ κόπο τὸ βαρύ τους φορτίο καὶ οἱ ἐλάτες ἀναγκαζόντουσαν νὰ κολλᾶνε τὰ στήθη τους στὶς ρόδες γιὰ νὰ τὶς κάμουν νὰ κυλήσουν.

"Οσο προχωροῦσαμε, ὅσο ἡ ὥρα περνοῦσε, τόσο τὰ μπουμπουνητὰ ἐπλήθαιναν καὶ εἴχαμε τὴν ἐντύπωσι ὅτι ἡ γῆ τραντάζοταν κάτω ἀπ' τὰ πόδια μας.

Τόσο δυνατός, ἐκκωφαντικὸς ἦταν ὁ κρότος τῶν μπουμπουνητῶν αὐτῶν.

Ἔξαφνα μιὰ βοὴ ἐσύριξε πάνω ἀπ' τὰ κεφάλια μας, μιὰ φλόγα ἀστραψε μέσα στὴ νύχτα καὶ ἕνας ὑπόκωφος βρόντος δόνησε τὴν ἀτμόσφαιρα.

Τί εἶναι; Τί τρέχει;

Ἡ ἐρώτησις αὐτὴ ἦλθε ἀθέλητα στὸ στόμα ὅλων μας.

Ἔξαφνα, κραυγὲς φρίκης καὶ πόνου ἀντήχησαν μέσα στὸ ἀπαίσιο σκοτάδι τῆς νύχτας ἐκείνης.

Μήπως ἦταν κεραυνός;

Μὰ γρήγορα ἡ πραγματικότης μᾶς ἀπεκαλύφθη μὲ ὅλην της τὴν τραγικότητα.

Κομμιὰ σπάραζαν πεσμένα στὴ γῆ κι' ἕνα κεφάλι, κομμένο σύρριζα ἀπ' τὸ λαιμό εἶχε κυλήσει στὰ πόδια μας.

Ἦταν ὀβίδα.

Σταλμένη ἀπὸ τὸ κανόνι τοῦ ἐχθροῦ, διασχίζουσα τὸν ἀέρα ὅπου ἐφαίνετο ἡ θύελλα, ἡ ὀβίδα ἐκείνη ἦλθε νὰ σπάση ἐπάνω ἀπ' τὰ κεφάλια τῶν ἀνδρῶν, σκορπίζοντας μὲ τὰ πύρινα κομμάτια τοῦ σιδήρου της τὸ θάνατο.

Σάρκες ἐσχίζοντο, ἀπὸ τὸν κομμένο λαιμὸ ἑνὸς στρατιώτη ἐπηδοῦσε τὸ αἷμα σὰν συντριβάνι ἐνῷ τὸ ἀκέφαλο σῶμα του ἔκαμνε ἀκόμη λίγα βήματα παραπαίοντα, σὰν μεθυσμένον, ὡς ποὺ σωριάστηκε στὴ λάσπη, ποὺ τὴν ἐπότιζε τὸ ἄλλο αἷμα.

"Ενας φοβερὸς ἀλαλαγμὸς ἀντήχησε ἀπὸ τὴ φάλαγγα ποὺ προχωροῦσε πρὸς τὸ ἄγνωστο.

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΚΘΕΣΙΝ ΤΕΡΡΥ

ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΓΑΛΛΟΙ ΚΟΒΟΥΝ ΤΟ ΤΣΙΓΑΡΟ ΠΑΝΙΚΟΒΛΗΘΕΝΤΕΣ

Λειτουργοῦν κέντρα ἀποτοξινώσεως

ΕΙΔΙΚΑ "ΑΝΤΙΚΑΠΝΙΚΑ,, ΧΑΠΙΑ

ΠΑΡΙΣΙ. Χιλιάδες Γάλλοι ἀπεφάσισαν νὰ κόψουν τὸ τσιγάρο μετὰ τὴν ἔκθεσι τῶν Ἀμερικανῶν ἰατρῶν, ποὺ ἀπεκάλυψε ὅτι τὸ κάπνισμα ἔχει ἄμεση σχέσι μὲ τὸν καρκίνο τῶν πνευμόνων. Ἔτσι δημιουργήθηκε τώρα μία ἄλλη κατηγορία θυμάτων, τὰ θύματα τοῦ κοψίματος τοῦ τσιγάρου. «Ἀπὸ τότε ποὺ ἔπαυσα νὰ καπνίζω δὲν ξέρω τί μοῦ γίνεται», δικαιολογήθηκε ἕνας σωφέρ, ποὺ τὸν εἶχαν ὁδηγήσει ἐνώπιον δικαστηρίου γιὰ σοβαρὴ παράβασι. Πολλοὶ ἄλλοι καταφεύγουν στοὺς γιατροὺς καὶ ζητοῦν καταπραϋντικά, διότι φοβοῦνται μήπως ἡ στέρησις τοῦ τσιγάρου τοὺς σπρώξη σὲ καμμιὰ ἐγκληματικὴ πρᾶξι.

Τὰ φαρμακεῖα ποὺ πωλοῦν ἀντικαπνικὰ χάπια ἐγνώρισαν μεγάλες δόξες τὶς ἡμέρες αὐτές. Ἐξήντλησαν ὅλα τὰ ἀποθέματά των καὶ οἱ βιομηχανίες δὲν προλαμβάνουν νὰ κορέσουν τὴν ζήτησι. Ἡ διάσημη ἠθοποιὸς Ἐμμανουέλε Ρίβα ἔκοψε τὸ κάπνισμα, χωρὶς νὰ προσφύγη σὲ ἄλλα βοηθητικὰ μέσα. Στὶς δύσκολες ὧρες δαγκάνει ἁπλῶς τὰ δάκτυλά της. Ὁ σκηνοθέτης Φρανσουὰ Βιλλιὲ καπνίζει πίπα, ἀλλὰ συνέστησε στὴ γυναῖκα του νὰ περιορίση τὸν ἀριθμὸ τῶν σιγαρέττων ποὺ ἐκάπνιζε ἡμερησίως καὶ κυρίως νὰ ἀντικαταστήση τὰ ἀμερικανικὰ μὲ ἄλλα, ὀλιγώτερο ἐπικίνδυνα.

Τὰ κέντρα ἀποτοξινώσεως συγκεντρώνουν ἀρκετὴ πελατεία. Ἕνας Ἰταλὸς βιομήχανος — μανιώδης καπνιστὴς — ἐδημοσίευσε ἀγγελία στὶς ἐφημερίδες. Προσφέρει ἕνα γενναῖο ποσὸ σὲ ὅποιο γιατρὸ κατορθώση νὰ τὸν ἀπαλλάξη ἀπὸ τὸ κάπνισμα. Ἕνας δήμαρχος ἐπαρχιακῆς πόλεως ἐζήτησε ἀπὸ τοὺς δημότας του νὰ συγκατατεθοῦν στὴν ἀπαγόρευσι τῆς εἰσαγωγῆς σιγαρέττων στὴν πόλι γιὰ νὰ ἀναγκασθοῦν καὶ οἱ δυστροποῦντες νὰ τὸ κόψουν.

Τὸ σύστημα τοῦ ὁμαδικοῦ κοψίματος τῆς συνηθείας τοῦ καπνίσματος ἐφαρμόζεται εὐρύτατα. Εἴκοσι — τριάντα ἄτομα, ποὺ ἐργάζονται στὴν ἴδια ἐπιχείρησι δίδουν λόγον τιμῆς καὶ ὅσο εὑρίσκονται ὅλοι μαζὶ παρηγοροῦναι καὶ ἀλληλοβοηθοῦνται. Ὅταν χωρίζουν ὑπόσχονται νὰ τηλεφωνήσουν σὲ κάποιον συνάδελφόν των, ἐὰν εὑρεθοῦν σὲ δύσκολη στιγμή.

Οἱ ὀργανώσεις ἀντικαπνικοῦ ἀγῶνες προπαγανδίζουν διάφορες μεθόδους ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τὴν συνήθεια. Κυριώτερες εἶναι ἡ προοδευτικὴ μέθοδος, διὰ τῆς ὁποίας ὁ καπνιστὴς μειώνει τὸν ἀριθμὸ τῶν σιγαρέττων κατὰ ἕνα κάθε ἡμέρα ἢ κάθε δύο ἡμέρες, ἕως ὅτου φθάση στὸ μηδέν. Ἡ μέθοδος « ἐξ ἐφόδου» εἶναι ἀντίθετη τῆς προοδευτικῆς. Ὁ καπνιστὴς σταματᾶ τὸ κάπνισμα ὡρισμένες ὧρες τῆς ἡμέρας καὶ μάλιστα κατ' ἐκείνες ποὺ ἐσυνήθιζε νὰ καπνίζη τὰ περισσότερα. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο δαμάζει τὸν ἑαυτό του πρῶτα καὶ αὐξάνει τὶς πιθανότητες ἀντοχῆς. Συνιστᾶται ἀκόμη ὅπως τὸ κόψιμο τοῦ τσιγάρου συνδυασθῆ μὲ μιὰ ριζικὴ ἀλλαγὴ τῶν καθημερινῶν συνηθειῶν. Πέραν τῶν μεθόδων ὑπάρχουν καὶ τὰ διάφορα τρύκ. Τὸ ὁμοίωμα σιγαρέττου, οἱ σιγαροθῆκες μὲ ὡρολογιακὸ μηχάνημα, ποὺ ἐπιτρέπουν τὴν παροχὴ σιγαρέττου μόνον ὡρισμένες ὧρες κλπ.

Ἀπεδείχθη, πάντως, ὅτι δὲν ὑπάρχει καμμία μέθοδος ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τὸ κάπνισμα, μὲ γενικώτερες ἀξιώσεις ἀποτελεσματικότητος. Τὰ πάντα ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὴν θέλησι καὶ τὸν χαρακτῆρα τοῦ ἀτόμου. Ἐπ' αὐτοῦ συμφωνοῦν ὅλοι, καπνισταὶ καὶ ἐπιστήμονες.

Καλημέρα με ΗΜΕΡΑ

ΚΗΔΕΙΑ

Τὴν ἀγαπητὴν καὶ σεβαστήν μας μητέρα, θείαν καὶ μάμμην

ΜΑΡΙΑΝ ΧΗΡΑΝ Π. ΚΑΡΑΜΠΑΣΗ

ΕΤΩΝ 80

θανοῦσαν κηδευόμεν σήμερον καὶ ὥραν 4ην μ. μ. ἐκ τῆς οἰκίας μας Ἐφέσου 53 καὶ Δάμωνος.

Τὰ τέκ